

Kavalíři poprvé na coursingu

Je už to více než rok, kdy mi kamarádka Marika řekla o coursingu. Její trikolórní kavalírka Bessy již nějakou dobu coursing běhá a potřebuje k sobě partnera. Vůbec jsem nechápala, o co jde. Že by pejsek běhal za kusem igelitu? Bez nucení? To se mi nechtělo věřit. Ale proč to nezkusit, že? Raději jsem ale ještě řekla holkám z Lomnice, jestli to nepůjdou taky zkusit.

Na první trénink jsme se všichni moc těšili a plni očekávání, co nás čeká, jsme se vypravili. Já s Cristel z Derylova panství a Peťa Příkrylová s její rubínkou Catherine z panství Lomnice. Tuto akci pořádal Brněnský Coursing Club a běželo se na Panské Líše v Brně. Nadšeně jsme sledovali, jak všichni pejsci bez zavání vystartují za střapcem, celou dobu v plné rychlosti nespustí z očí, aby ho mohli na konci zakousnout. Kolem trati postávalo několik pejskařů a pevně drželo svoje psy, kteří celí zblázněni sledovali střapce běžící po poli. To jsem ještě nikdy neviděla. Naši kavalíři na nás jen nechápavě koukali. Nějaký kus igelitu je vůbec nezajímá, i když jsme jim ho na trati ukazovali.

Jakmile se blížili ke konci běhů rozběhaní pejsci, přišla za námi vedoucí coursingu, dala nám do ruky igelitový střapeček, že to máme pejskům ukázat. Pěkně potahat po zemi, zda se pejskové o něj budou zajímat. Vyzkoušeli jsme, sice žádná sláva, ale jak se střapeček hýbal, tak po něm Cristel i Kačenka šly. Byla to chvilinka a už nás volali na start. Po jedné, protože začátečníci se musí nejdříve naučit běhat sami a zafixovat se na střapce. První jsem šla já s Cristelkou. Ta vyrazila bez zaváhání, ale asi v polovině trati se zastavila a nevěděla co dál. Byla vcelku daleko a nevěděla, zda tak daleko bez paničky může. Tak jsem za ní vyrazila i já. Když se totiž pejsek na trati ztratí, musí páneček vyběhnout a pejska na střapeček znovu navést. To se nám podařilo a Cristelka doběhla až do konce. Já za nějakou dobu s jazykem na vestě také. Po nás přišla na řadu Kačenka. Ta zaběhla celou trať na jedničku, jako profík.

Další běh už zaběhla krásně i Cristel. Asi pochopila, že může běžet i bez pánečka. Na tréninku se většinou běží dva běhy. Pokud je dobrý čas i počasí, běží se i třetí běhy. Měli jsme štěstí a do třetího běhu nasadili Cristel, Kačenku i Bessy. Naprosto bez chybičky předvedly krásný společný běh. Tak to tak hrozné nebylo, jak to ze začátku vypadalo. Nikdo se ani nesmál, když jsem na trať musela vyrazit za Cristelkou. A nebyli jsme jediní. Na každém tréninku si někdo zaběhne společně se svým pejskem.

Takže nebojte se a vyzkoušejte. Doporučuji všem kavalířkám, kteří rádi běhají.

Kavalíři na coursingu – skládáme licenci

Již uplynula nějaká doba od našeho prvního pokusu. Zjistili jsme, že naše kavalírky to baví a již se na trati neztrácejí a střapeček spolehlivě dohoní. Proč tedy nevyzkoušet nějaké opravdové závody? Abychom na oficiální závody mohli, musíme mít složenou coursingovou licenci. Pejsci musí ukázat, že běhat umí, spolupracují při lovu a kořist uloví. Musí absolvovat tři bezchybné běhy. Nejprve běží sami, tzv. sólo běh, aby bylo vidět, že mají zájem o střapce, že neběží jen za druhým pejskem. Potom společný běh, aby předvedli, jak dokáží spolupracovat a že jsou si navzájem partnery, ne soupeři. V té době už se toto vše naučil i pejsek Hely Majerníkové, Hawkins Samuel z panství Lomnice.

Licenční běhy se tentokrát konaly maličko z ruky, v jižních Čechách, v malé vesničce Slavětín u Slavonic. Za den může pes absolvovat pouze 2 běhy. Toto byla víkendová akce, tak jsme měli šanci udělat si coursingovou licenci v jednom víkendu.

Bylo to náročné pro všechny. I když jaro začalo, ráno ještě byly mrazíky. Naštěstí přes den nám počasí přálo, i sluníčko vykuklo. Kousek od dráhy byla budova, kde se dalo zajít na horký čaj nebo kafičko. Toho jsme také s radostí využili. První den všichni kavalíři zvládli běhy na jedničku s hvězdičkou. Trať byla hodně náročná. Několik přírodních překážek v podobě kopečků či malého vodního příkopu dalo pejskům zabrat. I my jsme vše sledovali se zatajeným dechem. Dva běhy jsme tedy měli za sebou, více nás ten den již nečekalo. Vydali jsme se ubytovat, chvíli si odpočinout a ještě jsme si na uvolnění dali menší procházku. Byl to parádní den, večer jsme všichni usnuli jak nemluvnata.

Druhý den nás čekal poslední povinný běh. Kačenka, Samík i Bessy zaběhli perfektně. Mně vystrašila Cristel, která třetí licenční běh nedokončila. Ztratila se. Kolena se mi třásla. I přes to jsem Cristelku pochválila a šla s ní dál od trati, aby se uklidnila, nabrala nové síly a byla připravená na poslední běh toho dne. Po nějaké době nás opět zavolali na start. Na pokyn startéra jsem Cristel vypustila za střapečkem a jen koutkem okem sledovala, zda Cristel stále běží. Je to šikulka, zvládla to. Všichni čtyři tedy mají splněno, hurá ☺

Nyní již můžeme běhat na oficiálních závodech, sbírat body a bojovat o krásné tituly. Pevně věřím tomu, že se najde spousta kavalířků, kteří coursing také vyzkouší a přidají se k nám.